

Fredensborg (S. Hage). Jeg mener, at man er her inde paa en uheldig Vej. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at opføre saadanne Slotte eller at anvende saa store Kapitaler, som der er anvendt ved Ebberrødgaard, og i det hele taget mener jeg ogsaa, at det i og for sig er urigtigt, at man paa disse Anstalter beholder den Art af aandsvage, som slet ikke kan modtage nogen Paavirkning eller Udvikling. Jeg kan forstaa, at man prøver i nogen Tid at lade de aandsvage komme ind paa saadanne Anstalter, men naar Anstaltens Forstander og Lærere komme til det Resultat, at den vedkommende Patient staar paa et saadant Standpunkt, at det er umuligt, at hans Ophold paa Anstalten kan have nogen Betydning for hans Udvikling, saa burde den vedkommende sendes hjem, og Hemmet, naar det er fattigt, burde da have Støtte. Da er jeg overbevist om, at hvis man i Stedet for, at man nu giver 600 Kr. for hvert af de Individier, der ikke kunne modtage nogen Paavirkning eller Udvikling inde paa Landsvageanstalterne, vilde give en fattig Familie ude paa Landet blot 200 Kr. til Hjælp for et saadant staftels svagt Barns Underhold, vilde den være yderst taknemlig. Det vilde være meget billigere for Samfundet og ganske anderledes behageligt for den vedkommende Familie, at den kunde have et saadant staftels Barn hjemme. Det er en Kendsgerning, at navnlig Mødrene hænge ved disse staftels Børn tit mere end ved de andre, og at de savne Børnene. Det vilde være økonomisk rigtigt, og jeg tror ogsaa, at det over for Hjemmene og Individierne er den forstandigste Ordning. Men det er jo dog ogsaa en egen Sag, at man, fordi man har private Midler at disponere over, saa bygger saa kolossale Bygninger, man bygger rene Slotte paa Steder, hvor der er et rent Uføre, og hvor ingen Privatmand maaste finde paa at opføre en Bygning, og naar man ikke har flere Penge, kommer man til Staten og siger: Nu skulle vi have Understøttelse, og til de private siger man: Ville I have eders aandsvage Børn ind paa Anstalten, koster det allermindst 400 Kr., og for dem, der ingen Udvikling kunne modtage, koster det 600 Kr. for hvert Individ. Det var meget bedre, at man sparede paa det aarlige Underholdsbidrag, og at man sparede paa Bygningerne, saaledes at man kunde gøre Underholdet billigere baade for Kommunerne og Amtene, der skulle betale disse Udgifter. Jeg skal slutte med at udtale min Tak til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valatreds (Korsgaard) for hans Udtalelse i Dag om, at det er uheldigt, at man

udsætter flere større Spørgsmaal til Finanslovens 3dje Behandling. Jeg har nu, jeg tror, det er 3 Aar i Ræk, nedlagt Indsigelse derimod, men det er første Gang, jeg har den Gæde at saa Støtte af det ærede Medlem. Det foregaaende Aar sad han selv i Finansudvalget og burde der have udøvet sin Indflydelse, saa at der kunde være kommet et andet Resultat, men i det foregaaende Aar var det snarere værre end i Aar. 3 Aar havde jeg ikke tænkt at fremsøre nogen Anke derover, da jeg mener, det er udslydeligt paa Grund af, at Finansudvalgets egentlige Ordførere blev syg paa det Tidspunkt, da Finansudvalgets Betænkning og Endringsforslag nærmere skulde gennemarbejdes; og at det kan være vanskeligt for de to fungerende Ordførere i saa kort Tid at overtage dette Hverv, lader sig godt forstaa, saaledes at i Aar maatte enkelte Spørgsmaal udsættes til 3dje Behandling. Men i selve Princippet er jeg selvfølgelig enig med det ærede Medlem og fastholder mit gamle Standpunkt, at det ikke er konstitutionelt rigtigt at unddrage store og vigtige Spørgsmaal de Behandlinger, som Grundloven har fastsat.

J. C. Christensen: Maa jeg, da der har været saa megen Tale om Gennemførelsen af Højskoleloven og om det Tilsyn, der skal udøves ved Højskolerne, gøre opmærksom paa en Mærkelighed, som jeg tror ikke tidligere har været berørt under denne Forhandling. Disse Tilsynsmænd, som skulle assistere ved Tilsynet med Højskolerne, ere, som der er nævnt her i Betænkningen, Lektorer ved Landbohøjskolen. Nu er det jo saadan, at der siges stadig om disse Folk, som om saa mange andre Embedsmænd her i Landet, at de have saa overordentlig meget at bestille, og Aar efter Aar kommer Administrationen her til os og forlanger Tilskud, forlanger Lønningstillæg til den Slags Folk, fordi de have saa meget at bestille, og det er da mærkeligt at se, at til Trods for, at det stadig hedder, at de have saa meget at bestille, kan der paalægges dem ny Hverv at udføre, som de saa særlig Betaling for. Det mener jeg ogsaa, kan gøres noget gældende her over for disse Folk, som skulle assistere ved Tilsynet med Højskolerne. Jeg nævner saaledes Professor Segelke, som efter Lønningens Lov for Landbohøjskolen oppebærer 3,200 Kr. plus 1,800 Kr. i Alderstillaeg, og som efter et Forslag paa Finansloven skal have 2,000 Kr. som Konsulent i Mejerisagene, i alt 7,000 Kr. Om ham siges der, at han har overordentlig meget at foretage, har en overordentlig stor